

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25264/2024
09.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Наташа Сретеновић, адвокат из ..., против противника предлагача „Коридори Србије“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Драгана Николић Јовановић, адвокат из ..., ради одређивања накнаде за експроприсано земљиште и биљне културе, одлучујући о ревизијама предлагача и противника предлагача изјављеним против решења Вишег суда у Краљеву Гж 1058/24 од 14.08.2024. године, у седници одржаној 09.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизијама предлагача и противника предлагача изјављеним против решења Вишег суда у Краљеву Гж 1058/24 од 14.08.2024, као изузетно дозвољеним.

ОДБАЦУЈУ СЕ, као недозвољене, ревизије предлагача и противника предлагача изјављене против решења Вишег суда у Краљеву Гж 1058/24 од 14.08.2024. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Краљеву Гж 1058/24 од 14.08.2024. године, одбијене су као неосноване жалбе предлагача и противника предлагача и потврђено решење Основног суда у Краљеву Р1 285/2022 од 15.05.2024. године, којим је одређена новчана накнада за катастарске парцеле број .. површине 13а30м2 и број .. површине 34а90м2, обе уписане у ЛН .. КО ... у износу од 2.119.920,00 динара, ради изградње дела аутопута Е-761 Појате-Прељина, деоница Адрани-Прељина- Депонија 13, обавезан противник предлагача да предлагачима сходно њиховим сувласничким уделима исплати и то предлагачу АА 942.186,66 динара, а предлагачим ББ и ВВ по 471.093,33 динара, са законском затезном каматом од 15.05.2024. године до исплате, одређена новчана накнада за биљне културе (пшшеница) на наведеним експроприсаним кат. парцелама у износу од 125.888,40 динара, обавезан противник предлагача да предлагачима сходно њиховим сувласничким уделима исплати и то предлагачу АА 55.950,40 динара, а предлагачим ББ и ВВ по 27.975,20 динара, са законском затезном каматом од 15.05.2024. године до исплате, као и да предлагачима на име накнаде трошкова поступка исплати 390.998,00 динара, са законском затезном каматом од извршности решења до исплате.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, предлагачи и противник предлагача су благовремено изјавили ревизије, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизијама одлучи као изузетно дозвољеним, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављених ревизија, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП) Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизијама као изузетно дозвољеним на основу одредбе става 1. тог члана, с обзиром на то да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

Правноснажним решењем, применом материјалног права из одредби Закона о експропријацији и Закона о планирању и изградњи, цитираних у образложењу нижестепених решења, одређена је накнада за експроприсано земљиште, у складу са стварним статусом тог земљишта као грађевинског земљишта, као и накнада за биљне културе са експроприсаних парцела. Ово због тога што је ступањем на снагу Уредбе о утврђивању просторног плана подручја посебне намене инфраструктурног коридора ауто-пута Е-761, деоница Појате-Прељина („Службени гласник РС“, број 98/2013), што значи пре експропријације, предметно земљиште, које се у катастру водило и користило као пољопривредно, постало грађевинско земљиште на основу члана 82. Закона о планирању и изградњи („Сл. гласник РС“, бр.72/09...83/18) без обзира што та промена намене и статуса земљишта, пропустом надлежних органа управе, није проведена у катастру.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин пресуђења, Врховни суд је оценио да је побијана правноснажна одлука у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима предлагача, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП), одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије противника предлагача, у смислу члана 410. став 2. тачка 5, у вези члана 420. ЗПП и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку, прописано је да је у поступку у коме се одлучује о имовинско-правним стварима ревизија дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, ако овим или другим законом није друкчије одређено.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Предлог у овој правној ствари поднет је 29.08.2022. године. Предлагачи се у поступку налазе у положају формалних супарничара из члана 205. ЗПП, због чега се вредност предмета спора, меродавна за оцену дозвољености ревизије, одређује према вредности главног захтева сваког предлагача засебно. Вредност предмета спора побијаног дела правноснажног решења по предлогу предлагача АА је 998.137,80 динара, а предлагача ББ и ВВ по 499.068,20 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела правноснажног решења у односу на сваког од предлагача не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан покретања поступка, то ревизија противника предлагача није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

Према становишту Врховног суда предлагачи немају правни интерес за изјављивање ревизије против другостепеног решења, с обзиром да су тим решењем добили накнаду за експроприсано земљиште и биљне културе, при чему предлагачи у току поступка нису тражили прецизираним предлогом већи износ у односу на досуђени, па побијано решење нема одбијајући део, против кога би, у случају да побијани део прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења предлога, предлагачи могли да изјаве ревизију која би била дозвољена, у смислу члана 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку и члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, ревизија предлагача није дозвољена, због непостојања општих услова од којих зависи право предлагача на изјављивање ревизије против решења другостепеног суда, као и због непостојања правног интереса предлагача, имајући у виду да су побијаним решењем остварили накнаду за одузето земљиште и биљне културе.

На основу члана 413. у вези члана 420. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа- судија
Бранка Дражић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић